

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 28 Martie st. v.

(Δ) Ceva adevărat tot trebuie să fie din câte se scriu cu privire la cabinetul Szapáry. Situațiunea lui numai splendidă nu poate fi, dacă de acum, după o viață de vre-o câteva săptămâni, și a și început a i-se trage trăinicia la îndoaie.

Dar' sunt și simptome multe, care întăresc în credința aceasta nefavorabilă pentru guvernul actual. Cel mai nou însă este cel adus de telegraf ieri: că proiectul de lege despre asilele de copii se va desbata încă în sesiunea aceasta.

Proiectul acesta, ca multe proiecte din câte au venit la desbatere în corpurile legislative ungurești, se pune la desbatere fără a fi pregătit cu destulă și cuvenită precumpănire. Sau dacă se va dice, că se pune la desbatere, după ce a fost din partea guvernului din destul cumpănit, atunci este eară șovinismul, care împinge pe guvern să facă lucruri necălitate. Șovinismul, acel idol fermecător, de sub ale cărui farmece nici un guvern unguresc din bărbați de naționalitate maghiară nu se poate emancipa, până-când ține la dulceața maghiarității statului unguresc.

Nu mai că dacă de pe acum guvernul unguresc actual simte necesitatea de a se cârpi cu petece din pânura șo-

vinismului, dovadă, că frica de cădere nu mai vine numai din vorbele câte le aude și le cetesce. Guvernul trebuie să simte cutremurul sub picioarele sale și, ca în anticitate, jertfescă ce i-se pare mai potrivit, numai să împace demonii până nu încep lupta pe față cu dînsul. Ce n'a succes însă lui Tisza va succede lui Szapáry?

Cu atâta sunt mai puține prospectele pentru Szapáry, cu cât, prelungă toate afirmările și asigurările, nici partidele maghiare nu mai par dispuse a-și păstra nici chiar firmele de până acum.

A început presa maghiară, precum am vădut ieri, a și scrie de un partid mare „național“ cu scopul de a îndeplini ideea naționalisării statului unguresc.

Până acum, cel puțin pe față, a lipsit parola aceasta din sinul naționalității maghiare. Acum, fiind dată parola pe față, cine se poate îndoi, că nu va avea aderenți în sinul aceluiași naționalități. Și după împărțirea partidelor, cum sunt acum, și vedem în toate țiile, că în punctul naționalisării statului, mai drept, în punctul maghiarizării statului unguresc, sunt de acord toate partidele maghiare.

Multă greutate dar' nu le-ar costa pe partidele aceste până ar pune la cale un arangament nou în direcțiunea unui partid național. Poate mai puțină greutate decât atunci, când din dreapta deak-istă, din centrul stâng și din stânga „Tigrilor“ s'a constituit partidul „liberal“ și încă prea liberal în jignirea și asuprirea naționalităților nemaghiare.

Ar fi și un câștig moral pentru naționalitatea maghiară. În cazul, că s'ar realiza desirul întrunirii, fie și numai a majorității din naționalitatea maghiară, într'un partid național, ar scăpa mulți de calamitatea de a purta o firmă politică, care nu e a lor proprie. Ar dispăre firma „liberal“ la oameni, care numai liberali nu sunt, și „oposițiune moderată“, care, când e vorba de oposițiune, sunt tot așa de vehemenți ca și stânga extremă. Ar fi și după nume ceea ce sunt astăzi în faptă, oameni intoleranți, care și din petri voesc să facă Maghiari.

Se înțelege, că statul unguresc nu ar profita altceva, decât că ar fi așa de norocos, ca prelungă o crasă de cabinet să aibă și una de partid. Ear' crisa de partid n'ar fi altceva, decât ceea ce a mai fost sub altă firmă, sub alt titlu.

Care va să dică, nimica nou, tot vechi, căci numai numirile ar avea să se schimbe în sinul naționalității maghiare. Tendința cea veche însă s'ar continua, tendința de a jigni pe nemaghiari și a-i întărta asupra Maghiarilor în mod măiestrit și forțat totodată.

Pe Români, după-cum s'a creat situațiunea în statul unguresc, puțin îi împoartă cum se constituiesc cabinetele și prin ce crise au să mai treacă partidele maghiare, până-când aceste se țin de obiceiul de a se identifica numai ele cu statul și până-când ele sunt statul maghiar în statul unguresc.

Tot ce ne împoartă și pe noi Români este, că timpul, care se perde cu jucăriile maghiare de-a politica internă, este o pagubă nespășă pentru stat în genere și pentru poporul român în special.

În punctul acesta ar trebui o cură pe base sănătoase și firești, așa după-cum le dă firea statului poliglot, creat de popoare aflate pe același petic de pământ, și pe care stat vrea să-l strice vanitatea unei naționalități, care singură nu va fi în stare să nimească trainic și folositor întregului (statului), decât de a provoca diferențe între fragmentele de populațiunile destinate de soarte a locuș împreună și prin aceste de a deschide și în viitor porțile patriei amestecurilor străine.

Deci, fiindcă nici crisele ministeriale, nici crisele de partid în sinul mărginit al naționalității maghiare nu sunt în stare a produce ceva folositor pentru statul unguresc, ar trebui, ca Maghiarii, adică bărbații lor politici, să se convingă odată de deșertăciunea năsuinței lor cu politica lor exclusiv națională. Ar trebui să se cugete odată și ei, dar' serios, la o politică veritabil patriotică, ale cărei baze însă nu se pot afla decât numai în înțelegere perfectă cu toate fragmentele de populațiuni cu putere de viață, câte se află pe teritoriul coroanei ungurești.

O astfel de crisă ar fi o crisă salutară, pentru-că ar fi productul stării adevărate de lucruri din țările ungurești, din care înzadar se muncesc politicii maghiari să facă o — utopie maghiară.

Revolta dela Nyustya. Foile din Budapesta spun, că o parte din comunitatea bisericească dela Nyustya au sosit la 28 l. tr. în Viena, ear' la 29 l. tr. s'au prezentat la cancelaria de cabinet a Maiestății Sale cu o

petițiune, în care s'au rugat să fie primiți în audiență. Secretarul li-a spus să vină după amiazi, ear' venind atunci, li-a spus, că Maiestatea Sa nu-i va primi în audiență până-când nu-i va da ministrul a latere părerea în această afacere. Încă în aceeași zi s'a dus deputațiunea în palatul baronului Orczy, dar' portarul li-a spus, că ministrul nu primesce Sâmbăta. Venind a doua zi, ministrul li-a declarat, că Maiestatea Sa nu-i va primi. Cu acest prilegiu ministrul a aflat de bine să dea o „mică lecție cerbicoșilor panslavisti“. „El a declarat, că panslavul Krizsán nu va fi nici-odată preot și că miliția nu va eșli din comună, până-când poporul nu se va muia. Regele nu se amestecă în afaceri bisericesti, care aparțin autorităților bisericesti.“

Oare 'și-a dat seama baronul Orczy, ce a făcut prin acest teribil *teremlette*? Eată ce a făcut: A dat lumii o nouă dovadă de brutalitatea, cu care tractează guvernul maghiar naționalitățile nemaghiare. Aceasta este foarte regretabil, dar' și mai regretabil este, că guvernul maghiar orbit de șovinism se pune chiar și între Coroană și popor și împedecă pe Augustul Monarch să-și iee informațiuni directe dela cei-ce se simt nedreptățiți și așteaptă mângăiere dela Preaînaltul Tron.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 28 Martie st. v.

Afaceri interne.

Ministrul-președinte Szapáry, care petrece în Viena, a fost primit la 6 l. c. în audiență decătră Maiestatea Sa, ear' după amiazi a conferit timp mai îndelungat cu contele Kálnoky și cu șeful de secțiune Szögyény. Alaltăieri ministrul a fost primit decătră Arhiducei Carol Ludovic și Rainer. Ministrul de justiție Szilágyi a sosit și el alaltăieri la Viena, spre a raporta Maiestății Sale despre proiectele de legi ce au să se prezenteze mai deapropo, între care și despre proiectul privitor la decentralisarea tabelor regesci.

Consiliul de miniștri din urmă s'a ocupat, după-cum află „P. Hirlep“, și cu proiectul de lege despre înființarea obligativă a asilelor de copii. Consiliul de miniștri a aprobat principiile fundamentale ale acestui proiect și ministrul contele Csáky îl va prezenta casei deputaților cât se poate mai în grabă, pentru-ca să vină încă

cei doi emisari, cum se poate, ca noi Evreii să fim mai credincioși decât tine la autoritatea imperatorului tău? Cum se poate, ca noi Evreii să cerem moartea acestui turburător ce va să răstoarne dominațiunea romană, și tu, care guvernezi în numele lui Tiberiu, să voesci a ierta pe acest laoplan?...

Această apostrofă cu atâta turbură mai mult pe Ponțiu-Pilat, cu cât mulțimea striga din toate părțile:

— Așa, așa, nu mai e vorbă; a ierta și a libera pe Nazareanul, asta e una cu a trada pe cesarul!

— Sau a învedera, că este complice acestui turburător.

Ponțiu-Pilat atunci, cu toată dorința-i de a scăpa pe junele învătător, se vădă oare-cum compromis, și ducându-se decătră farisei, începă a vorbi cu dinșii încet; ear' milițienii țineau de scurt și încă legat pe Isus:

— Noi am aflat pe omul acesta perversind nația și împedecându-o de a da tribut cesarului, dicându-se pe sine că este Christ (uns) rege. *)

Ear' Ponțiu-Pilat, întorcându-se decătră junele învătător, îi dice:

— Așa este? Rege al Iudeilor ești tu?

Isus clăti din cap și răspunse:

— Dela tine dăci aceasta? răspunse Isus abia pronunțând de suferință, sau alții 'și-au vorbit despre mine? *)

— Eu nu sunt Iudeu, compatrioții tăi, archiereii și senatorii te-au dat mie, a dause

în decursul acestei sesiuni sub desbatere.

„Nemzet“ află, că proiectul de lege despre judicatură în afacerile alegerilor de deputați e deja gata și are în curând să fie examinat și decătră ministrul de justiție.

Împăcarea Cehilor cu Nemții din Boemia.

În clubul politic al Cehilor vechi din Praga a vorbit la 7 Aprilie Dr. Mattusch despre rezultatul și importanța concluzelor conferenței de împăcare din Viena, accentuând, că acele la nici o întâmplare nu au să se fe-rească de publicitate, pentru ceea-ce atât el, cât și ori-și-cine, care a participat la acea conferență, poate să se întreprună pentru ele cu conștiința liniștită. Oratorul a schițat antecedentele împăcării, care a fost cu bucurie primită, cu toate-că pe seama poporului cehic ea nu a creat cine scie ce avantagii. Prin împăcarea legală a consiliului țerii și a consiliului școlar se corăspunde cerințelor naționale faptice, deasemenea și prin organizarea judecătorei supreme și prin limitarea națională a cercurilor judecătorești, ceea-ce cu timpul face cu puțință executarea completei egale îndreptări a limbilor și va avea în sfârșit acel rezultat, că limba oficială internă va fi în cercurile cehice numai cea cehică, ear' în cele germane numai cea germană. Înființarea de școale ale minorității încă se va organiza prin lege. Crearea curilor naționale în dietă erau de lipsă pentru scutirea reprezentanței germane, adusă acum la o minoritate permanentă. Reforma alegeri marei proprietăți va face preste puțință, ca un partid să ocupe toate cele 54 mandate. Oratorul a combătut cu toată hotărârea actualul fel de luptă al diarelor cehice de ambele partide și 'și-a exprimat dorința, ca la alegeri să se iee în considerare numai caracterul și desinteresarea, căci curia cehică acoardă totdeauna Cehilor tineri o reprezentanță corăspunătoare în toate instituturile țerii și în toate comisiunile.

Evenimentele din Germania.

Diarele engleze se ocupă cu cel mai nou ordin de cabinet al împăratului Wilhelm cu privire la întregirea corpului oficeresc al armatei. „Standard“ e de părere, că acest ordin conține una dintre cele mai populare reforme ale împăratului. „Daily Telegraph“ dice, că împăratul s'a prezentat Europei ca cel mai luminat reformator,

FOIȚA „TRIBUNEI“

Crucea de argint.

(Urmare.)

V.

Genevieva, cu toate sforțările ce își făcea de a nu vedea supliciul lui Isus: însă când simți, că el nu scotea nici țipet, nici o plângere, creșd că va fi leșinat sau pătât altceva de durere, plină de spaimă își întoarse deodată fața, ca să-l vadă.

— Vai ce spectacol oribil fu pentru dînsa!

Spetele întregi ale acelei blândețe încarnate erau numai o singură plagă sângerândă, întreruptă ici și colo de nise cărări vinete și arțetoare... Isus era cu capul decătră cer și închidea ochii, fără îndoaie ca să nu mai vadă acea mulțime, pe care atâta o iubise atât de neomenoasă și mai crudă și decât fărtele. Chipul lui palid, plin de sudori, arăta o suferință oribilă la fiecare răpăire a vergelelor ce cădeau acum pe carne vie... și cu toate aceste câte odată tot mai suridea cu o resignație angelică.

— Cine n'a vădut surisul acela, nu scie ce va să dică blândeț și frumseță divină. O cât era de sublim și frumos!

Archiereii, cărturarii, senatorii și toți acei răutăcioși farisei se uitau cu o căutătură triumfătoare și cu lăcomie la acel supliciu. Nimeni însă nu era așa de înverșunat de a

se pasce de acea oribilă chinuire ca banchierul Iona, cărturarul Baruch și în capul lor Caiafa, ca un archiereu ce era el... Carneficii nu mai puteau, stătuseră. Din căutătura ochilor întrebau de cărturarul Baruch, dacă nu e timp de a înceta supliciu, însă cărturarul, omul legii, începă a striga:

— Nu, nu, dați până-ce nu va mai rămâne nici o vîrgea...

Voa cuviosului fu împlinită... carneficii detără până-ce nu mai avură nici o vîrgea; sângele săria din spatele fiului Mariei și săria preste fețele chinuitorilor sei. Nu mai flagela pelea, ci carnea vie a martirului divin. Atunci era tot ce poate vedea cineva mai dureros. Isus, cu tot curagiu și resignație, nu mai pută ține: capul îi cădă îngreunat pe umărul stâng; genunchii i-se îmuiară; de n'ar fi fost legat de coloană preste mijlocul corpului, ar fi cădut.

Ponțiu-Pilat, fiind fost intrat în casă după-ce ordonase pedeapsa, eșli atunci din nou și făcu semn carneficiilor să stee și să deslege pe cel flagelat... îl deslegară și îl ținură să nu cadă. Unul din ei îi ridică și îi puse pe umeri tunica de lână. Contactul acestei stofe aspre cu carnea vie aduse fără îndoaie o nouă și foarte crudă durere lui Isus, încât tresări din toți membri; excesul suferinței îl deșteptă și îl readuse întru sine: își ridică capul și se încercă a se reînțărl pe picioare, ca să nu mai fie susținut de carneficii sei, deschise ochii și aruncă decătră mulțime o căutătură misericordioasă de o întregă iertare.

Ponțiu-Pilat creșd, că a mulțumit în fine ura fariseilor, dîse a scoate pe Isus afară la mulțime și înaintea fariseilor strigă:

„Eacă omul!“ *)

Și făcu semn oficerilor sei de a intra în casă. Când sta să-și urmeze și el, archiereul Caiafa, după-ce se consultase încet cu cărturarul Baruch și cu banchierul Iona, strigă apucând de vestmēt și ținend în loc pe guvernator.

— Nu, Pilate doamne, de vei libera pe acesta, nu ești amic cu cesarul; căci n'ai auzit, că el se numesce pe sine rege, și tot ceea ce se face pe sine rege, se declară în contra cesarului“.)

— A! ha! dîse unul din emisarii secreți, Ponțiu-Pilat n'o să poată a se arăta de trădător în contra domnului seu, imperatorul Tiberiu: va fi nevoit să dea morții pe Nazarean. Apoi acest om fără inimă și cuget începă a striga în gura mare:

— Moarte Nazareanului, inimicului imperatorului Tiberiu, protectorului nostru și al Iudeei întregi!..

— Așa, așa, strigară mai mulți deodată, Nazareanul se dice rege al Iudeilor!

— Va să răstoarne dominațiunea imperatorului Tiberiu, voitorului nostru de bine!

— Va să se declare rege revoltând poporul și mai virtos calciceima în contra Romanilor, amicilor și protectorilor nostri.

— Răspunde la aceasta, doamne Ponțiu-Pilat, strigă din mijlocul mulțimii unul din

*) Ioan, 5. XIX., v. c.

*) Ioan, cap XIX., v. 12.

*) Luca, cap XVIII., v. 2.

*) Ioan, cap XVIII., v. 34.

*) Ioan, cap XIX., v. 37.

*) Ioan, cap XIX., v. 38.

care se născuse cu mult zel a promova bunăstarea supușilor. Împăratul s'a prezentat lumii ca omul păcii, ca filantrop și ca prieten al lucrătorilor; cel din urmă ordin al său e o dovadă despre bunăvoința lui față cu oficerii și despre dreptatea lui față cu clasele excluse până acum. „Daily News“ ține, că împăratul Wilhelm e cel mai minunat om al timpului său și un monarch, care ia în serios misiunea sa.

Se știe, că la Berlin a fost apărut o broșură sub titlul „El se duce — ce e acum de făcut?“. Din această broșură extragem următoarea prognoză cu privire la viitoarea politică internă și externă a Germaniei: În politica externă a guvernului nu se întâmplă nici o schimbare. Cu privire la politica colonială vom urma exemplul Angliei la cucerirea Indiei. Politica internă: În fiecare stat federal german se efectuează parlamentul pe baza sufragiului universal cu votare secretă. Cu privire la dări, urcarea dării de bursă. Uniune de vamă cu Austro-Ungaria. Introducerea timpului de serviciu de doi ani. Inițierea cestiunii de desarmare. În cestiunea lucrătorilor: Dina de lucru maximă. Împărțirea lucrătorilor la câștigul întreprinderii. Fixarea unei plăți minime. Înființarea de camere ale lucrătorilor. Răpăusul de Duminecă. Restrângerea lucrării femeilor și a copiilor. Cu privire la justiție o reformă radicală a legislativei. Restrângerea puterii discreționare a organelor polițiene. Școală: instrucțiune gratuită în școlile medii. Admiterea femeilor la studiile academice.

Convenția comercială sârbo-română.

După o împărțire din Belgrad, din incidentul încheierii unei convenții comerciale între Sârbia și România ambasadorul austro-ungar s'a declarat, că în cazul importului de vite cornute din România în Sârbia, guvernul său trebuie să protesteze pe baza convenției veterinare ce există între Sârbia și Austro-Ungaria. El și-a exprimat totodată și îngrijirea pentru probabilitatea naționalizării a vitelor române în Sârbia. Se ține, că în urma acesteia, ministrul-președinte Gruici a făcut o declarațiune liniștitoare.

Portugalia.

O depeșă telegrafică din Lissabona spune, că un ordin oficial publică formarea unui minister de instrucțiune sub ministrul de până acum al coloniilor senatorul Arroyo, în locul căruia se va numi senatorul Juelio Velhena. Un al doilea ordin garantează libertatea presei sub anumite condițiuni. Al treilea ordin reformează legea criminală și al patrulea ordin dreptul de asociere și întrunire și definește îndreptățirea autorităților de a interzice reprezentațiuni, care atacă persoanele și instituțiunile statului.

Căderea Sibiului în 1849.

(Urmare din Nr. 70 și fine.)

Trecerea celor împărătești în Țeara-Oltului a fost semnul, că campania era încheiată.

Rușii dela Tâlmăciu s'au retras în Țeara-Românească. Ce era să și facă, după ce au vădit, că pe cei împărătești nu-i mai interesează apărarea Transilvaniei contra revoluțiunii?

Și era tragicomic, cu ce grabă se duceau acum cei împărătești spre Brașov.

Să apere Brașovul?

Dar' de unde!

Să treacă cât mai curând și ei peste frontieră în țeară străină, deși aveau încă un număr considerabil de combatanți cu un parc frumos de tunuri și deși, ceea ce în asemenea împrejurări era să dădă ceva, cei împărătești erau într-o țeară, în care erau bine văduși și spriginiți chiar și cu punere de cap din partea populațiunii.

Și cum nu ar fi fost spriginiți, când combatanții împărătești în partea cea mai considerabilă erau fiii poporului român din Transilvania? Ba două regimente („militarii“) erau care își părăsiau muierile și copiii, casele și moșiile, ca să le lase pradă și jaf revoluționarilor răsunători. Veștemul d. e. a și fost, fără de nici o cauză, părjolit în ziua următoare după căderea Sibiului, încă n'a rămas decât biserica și vre-o 3—4 edificii neare.

Tripla alianță în lumina engleză.

Din incidentul retragerii principelui Bismarck de pe scena politică, publică diarul englez „Times“ din peana corespondentului său din Viena un articol, care privește foarte de aproape monarhia noastră.

Acest articol dă nise apăsătoare interesante despre raportul Austro-Ungariei cu Germania cu deosebire în afacerile orientale și se ocupă cu individualitatea și misiunea în viitor a ministrului nostru de externe, contele Kálnoky.

Deși ar fi riscat a subscrie toate aserțiunile foii engleze, totuși ele dau destule elemente de judecată spre apăsătoare situațiunii internaționale, pentru a merita să nu fie trecute cu vederea.

Drept-aceea dăm și noi din articolul citat următorul extras:

„Times“ expune, că politica austro-ungară sub conducerea actualului ministru de externe a fost puțin energică și mai puțin de sine stătătoare, ceea ce este a se atribui individualității covârșitoare a fostului cancelar german, principele Bismarck.

Germania nici când n'a avut în vedere interesele aliatului său Austro-ungaria. Alianța cu monarhia austro-ungară n'a reținut-o dela un război economic, care a păgubit rău interesele acesteia. Și mai tare s'a vădit această lipsă de considerare din partea Germaniei față cu aliatul său în cestiunea orientală, în care Bismarck totdeauna a ținut mai mult cu Rusia decât cu Austro-Ungaria.

Aceasta așa a fost și pe timpul principelui Alexandru Battenberg în Bulgaria, ear' acum se vede cu atâta mai lămurit, decât s'a urcat pe tronul bulgar principele Ferdinand de Coburg. Înalta Poartă demult ar fi recunoscut pe principele și prin aceasta ar fi dat ocaziune celorlalte puteri, — se înțelege cu excepțiunea Rusiei și poate și a Franciei, — să facă și ele în înțelesul tractului de Berlin acest pas și prin aceasta să pună capăt situațiunii nesigure din Bulgaria. Dar' Germania a zădărnicit silințele Austro-Ungariei, Italiei și Angliei în această privință.

Ba și mai mult, în loc de a se alătura silințelor puterilor amintite, Bismarck pe sub mână a spriginit agitațiunile Rusiei contra acestor veleități și s'a ținut de principul lui exprimat deja mai înainte față cu o deputațiune bulgară: Că el trebuie să refuze orice pas, care ar pute periclita pacea, fiindcă oasele unui singur grenadier din Pomerania îi sunt mai scumpe ca întreaga Bulgaria“. Corespondentul lui „Times“ pune întrebarea, că ce ar dice Germania, dacă și Austro-Ungaria ar declara, că oasele unui singur vânător tirolez îi sunt mai scumpe ca întreaga Alsacia și Lotaringia?

Articolul ajunge la concluziunea, că contele Kálnoky acum, după ce personalitatea covârșitoare a principelui de Bismarck a dispărut de pe scenă, va găsi ocaziune, ca să arete de ce spirit este condus, căci acum este scăpat din situațiunea forțată, în care a fost împins mai mult prin voința gigantică a lui Bismarck, decât prin puterea Germaniei. Contele Kálnoky este acela, care trebuie să primească în tripla alianță rolul de conducător moral și totul va depinde

dela aceea, cum va săi să poarte acest rol. Se poate altcum spera, că prin activitatea lui, situațiunea se va limpezi și se va îmbunătăți.

Regina României la Academia română.

Ședința de ieri a Academiei române, ținută din seara de 25 Martie 1890, va face epocă nu numai în analele Academiei noastre, ci în istoria tuturor academiilor.

Cea dintâie dintre academiile lumii, ținută noastră Academie, după cum a ținut M. S. regele în cuvintele, cu care a deschis ședința, va fi audiat o regină citind înaintea membrilor și înaintea publicului una din lucrările sale.

Cuvintele, cu care Elisabeta doamna a început „Visul-poetului“, sunt un cap de operă de delicateță feminină, de sublimă resiginațiune, de imagini pline de dulce și înduioșătoare poezie.

Citite odată, ele se întipăresc pentru totdeauna în memorie. Publicul așază, auzindu-le, a arătat admirațiunea sa și cu aplauze și mai cu seamă cu acel freamăt, care denotă în marile grămădiri de oameni și de inimă emoțiunea adâncă, pricinuită de mărețe adevăruri.

Eată cuvintele ce Carmen Sylva a pus în fruntea povestii sale. Le dăm întocmai:

„Sânt acum câteva zile, onorații membri ai Academiei și mai cu seamă genialul nostru președinte, carele tocmai astăzi, spre dureră noastră a tuturor, lipsesc din mijlocul nostru, m'au rugat să rodesc și eu în această adunare de învățați câteva cuvinte. — Am răspuns cu sf. Scriptură: Femeie să tacă în biserică. Nici chiar astăzi nu m'am schimbat părerea, și voi dice totdeauna, că activitatea femeii nu trebuie să ese din interiorul sfânt al casei. Glasul femeii nicăieri nu sună mai dulce și mai frumos, ca la vatra ei, în mijlocul copiilor ei.

„Mie însă Dumneșeu m'a întins vatra și m'a mărit-o. Oare dulcea mea țeară, cu oetele ei mândre de copii, cu toți românii dintr'însă, nu este pentru mine o vatră mare și scumpă? Dacă m'am hotărât deci a vorbi, o fac fiindcă sânt la vatra mea, în mijlocul copiilor mei. Ce am să cetesc astăzi nu e decât o poveste, — o poveste cu bălauri și cu voinici viteji. Dacă vorbind nu țin fusul în mână, mă voi încerca totuși a toarce un fir lung și subțire, din care ascultătorul bine gânditor va pute țese o pânză tracică și frumoasă.“

Aceste sunt cuvintele ce Carmen Sylva, printr'una din acele splendide inspirațiuni de poetă, regină și femeie, scie a le citi în inima ei. În urmă M. S. regina a început citirea povestii „visul poetului“. Pentru a fi admirată astfel cum merită, povestea poetei încoronate trebuie citită în întregul său.

Nu mai astfel „ascultătorul bine gânditor“ va pute urmări șirul de priveliște ce se desfășură în tabele mărețe pe dinaintea ochilor sei. Se știe bogăția și varietatea cu care firea, în tainica-i iubire, a înzestrat imaginațiunea poetei Carmen Sylva. Și în „Visul poetului“ ca și în altele din povestile M. S. Reginei, codmparațiunile sânt întocmai ca focurile strălucitoare, care dau obiectelor de lângă ele o frumseță și mai mare.

Limba română, în stilul Maiestății Sale, capătă un farmec și mai mare.

Sânt cuvinte, care ași mai răsună duioși și măchuite în cărțile sfinte ale trecutului. Carmen Sylva scie ale scoate la iveală și ale lega din nou cu meșteșugite fire în rostul frasei sale. Sânt frase, pe care așază auzindu-le, credeam cădute pe buzele vr'urora din marii boeri ai țerii, stilpii și sfetnicii domnilor de odinioară, în adunările în cari, cuvântarea românească arăta înțelepciunea celor de bine gânditori.

Elocința verbului ca și poezia și coloritul epitetului — semnele hotărâtoare ale geniului, — strălucesc în „Visul poetului“ ca și într'altel din povestile, din poeziile și din lucrările poetei suverane.

Ședința de așază a Academiei române va rămâne în veci neuitată de toți aceia, care au audiat cetind pe Carmen Sylva.

După terminarea citirii făcute de M. S. Regina, dl secretar general al Academiei a mulțemit în numele colegilor sei, și după o suspensiune de cinci minute, M. S. Regele a dat cuvântul dlui membru Gr. G. Tocilescu, care a întreținut adunarea cu câteva amănunte foarte interesante despre Zilot Românul (Serdarul Ștefan Fănuș) și despre o inscripțiune romană dela monumentul dela Adam Klissi.

Vom reveni asupra acestor două comunicațiuni, când ele vor fi publicate.

„Românul“.

Gion.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Valea Crișului-negru 1890.

„Quem dii odere pedagogum fecere“, (pe cine l-au urit zeii l-au făcut pedagog) e o dicălă rămasă încă dela strămoșii noștri păgâni, însă foarte caracteristică și adevărată și în secolul nostru, despre ceea ce s'au putut convinge toți aceia, care în 25 Martie au luat parte la înmormântarea profesorului de clasa a IV-a normală din Beiuș, la a căruia locuință exarândată, — o colibă strimțată și scundă, în dosul curții unei căscioare, care încă nu e alta decât o colibă, — s'a adunat, afară de elevii gimnasiali și normali în frunte cu corpul profesoral, un public numeros și frumos, care a umplut curtea și strada. Las însă să urmeze, — în copie tradusă fidel, — o corespondență din „Szabadság“ (Nr. 73), eșită, precum se vede, din peana cutărui confrate maghiar cu vederi mai limpezi:

„O înmormântare. Beius, Mart. 26. Spectate domnule redactor. Rară înmormântare a decurs în 25 în Beiuș, mulțimea celor înfățișate au făcut-o imposantă. Dumneșeu meu! Ce frumos lucru e a vedea așa laolaltă straturile societății atât de diferite! — Bărbați din statul preotesc și mirenesc, fără deosebire de religione, pretori și juși cerucali, indiviți financiali, oficiali de dare, individualități dela postă, telegraf și dela alte oficii, patricii orășeni, advocați, preoți, învățători, notari, neguțatori, meserieși, proprietari și alți civili orășeni; indiviți preoțesci și mireni veniți din provincie, cărora s'a alăturat deși din întemplare, dar' cu atât mai imponent efect, membrii comisiunii de asentare, toți acești laolaltă dau un aspect surprinzător și cu adevărat mișcător.

„Cine a murit! Nu Garay, al cui renume în zilele sale a pătruns toată țeara, ci numai un simplu învățător foarte sărac, și încă — olăh, (român) ce pentru mulți e una cu „apage“. Numele e: Paul Balázs de Biazini, renumele i-s'a strimțorat între marginile an-

guste ale Beiușului, măcar că inima sa a cuprins pe toți, a îmbrățșat toată lumea. În decurs de 40 ani a fost învățător al clasei a IV-a normală de Beiuș; sinceritate, francheță, simplitate și humor tipic, îmbinate cu omenia, l-au făcut plăcut la cei mari și mici. Mii au eșit de sub frământătura lui pedagogică și mii au sburat deasupra capului lui la înălțime, până-ce el a rămas umilit pe treapta de jos; dar' s'a bucurat în sufletul său, că la prima încercare de a bate cu aripile a fost el îndemnatul și ocroritorul miilor. Mulțumită și recunoștința nu au rămas. Înainte de aceasta cu 10 ani fostii sei discipoli, prieteni și cunoscuți, l-au învitat într'un banchet arangiat în onoarea lui, unde stima publicului față cu el a interpretat-o fostul atunci jude regesc, care are darul rar de talent oratoric.

„Din ultimele zile ale vieții sale nu va fi fără interes a însemna următoarele: A răposat Duminecă seara la 9 oare. Înainte de aceea cu o săptămână și-a simțit slăbiciunea și a și chemat pe fiica-sa dela Delani, pe care așa de tare a iubit-o, ca să fie lângă el. Luni dimineața la 3 oare deșteptă pe fiica-sa din somn, ca să-i dea vestimintele, nu cumva să întârzie dela școală. „Dar taică, sânt numai trei oare“. Aceea nu stă! Negreșit ticătuitorul ce e de un timp cu mine a pausat, fu răspunsul și s'a îmbrăcat. Așa a durmit ședând până-ce arătătorul vechiu a signalat timpul de plecare, „jumătate la opt“, și s'a dus. În urma lui pășia un băiat de 9 ani din clasa lui, ca acest individ tare eventual să-l ocretească pe bătrânul slăbănog. În altă zi l'a ascuns pălăria și vestimantul. Înzadar l'a îndrumat, ca să nu meargă, pentru-că s'a făcut dispozițiune pentru suplinire. „Eh, ce sciu ei“, a fost răspunsul și a plecat fără pălărie și vestimantul deasupra, i-s'a dat pălăria și vestimantul și el s'a dus, însă pe cale a pausat pe toate la-vișele; spiritul ar fi voit a sbura, însă membrele, miserabilele, n'au voit să servească. În urmă totuși, răzîmându-se pe un student mai mare, a ajuns până la școală, s'a pus pe scaun și și-a ținut prelegerea de lebedă, după 10 oare eară s'a folosit de razim, însă îndată-ce a ajuns acasă, a cădut leșinat pe o vechitură de canapea. L-au pus pe pat, i-s'a curmat graiul și Duminecă seara la 9 oare a respirat cele din urmă. Trei cununi puse pe sicriu au semnat, că a fost, și în viitor numai memoria îi va rămâne între noi. X“.

Am tradus rîndurile aceste, aflându-le simpatice față cu decedatul, care dacă cumva au eșit din peană maghiară, e ceva raritate față cu numai cu un „olăh dascăl“, fără față de orice ființă română.

Cununile au fost puse: una pompoasă prin corpul profesoral dela gimnasia, alta prin profesorii normali și a treia prin discipolii decedatului. În biserică asupra mortului a ținut predica un profesor, ear' la moment a cuvântat un adio alt profesor, ambii cu îndestulare. Familia rămasă a ereditat numai onoare și stimă.

CRONICĂ.

Dela Curte. Se telegrafează din Viena, că Maiestatea Sa a plecat ieri la München, ca să cerceteze pe fiica Sa Archiducesa Gisella. Maiestatea Sa se va reîntoarce Sâmbătă și va lua locuință în Schönbrunn. La finea lui Maiu Maiestatea Sa va merge la Budapesta pentru a deschide delegațiunile.

Scire militară. Colonelul Henric Gabor dela reg. de inf. Nr. 50 a fost numit comandant al brigadei de munte Nr. 2.

Diare oprite. Guvernul unguresc a retras debitul postal diarul „Bosna“ din Șabaț, precum și diarul „Moravac“, care e identic cu diarul deja oprit „Mute Novine“.

Internatul Francisc-Iosefin din Budapesta va fi arangiat în anul viitor pentru 30 elevi; astfel se va escrie un concurs pentru deice locuri de plată nouă, la care de sigur se vor afla o mulțime de aspiranți.

Românii și ministrul Bethlen. „Kolozsvár“, vîind a ne desmîși aserțiunea, că Românii n'au luat parte la ovațiunile făcute ministrului Bethlen la Brașov și la Sibiu, constată, că au luat parte: metropolitul Miron Român, arhimandritul Pușcariu, toți funcționarii administrativi și judecătorești, membrii români ai comitetului comitatens, directorul „Albiniței“ Cosma etc. Constatăm, că cei numiți aici cu numele au luat parte, dar' aducem aminte lui „Kolozsvár“, că el a fost care pe dl Cosma l'a numit conducătorul „Românilor noi“, precănd noi am înțeles numai pe Românii credincioși programului național. Mai departe rectificăm, că membrii români ai comitetului comitatens n'au luat parte, decât aceia, care sînt ejusdem farinae cu dl Cosma. Așa a fost la Sibiu și „Gazeta Transilvaniei“ ne garantează, că așa a fost și la Brașov.

Un avocat curentat. Avocatul din Budapesta Desider Horváth, totodată redactorul unei fișice intitulate „Közérdek“, a luat-o la sănătoasă, după-ce a comis o mulțime de înșelăciuni. Asume a defraudat dela

A cercat Hatvani, a cercat Kemény să facă cu Moții ce a făcut Bem cu Puchner, însă s'au dus cum nu li-a plăcut din Munții Apuseni. „Popii“ românesci au umblat mai puțin delicat cu Ungurii ca bar. Puchner.

Așa a cădut Sibiul, așa Transilvania în mâinile revoluționarilor în anul 1849, drept victimă ineptiei bărbăților de stat de atunci dela Viena și a comandanților, cărora li-se încredințase conducerea puterii armate împărătești. Vitejia revoluționarilor a avut mai mult noroc, s'ar pute dice numai noroc. Căci d. e. în August 1849 Bem a mai încercat odată cu Lüdgers aceeași strategiamă, care o încercase în Martie cu Puchner, însă ce deosebire!

Bem, și după bătălia dela Sighișoara, unde se dice, că ar fi cădut Petőfi (Petrovici) și unde se știe pozitiv, că a cădut generalul rusesc Scariatin, s'a ascuns dinaintea Rușilor și i-a lăsat să treacă înainte spre Oșorheiu. El însă cu trupa lui a alergat la Sibiu.

În 5 August n. la 12 oare din zi a deschis focul asupra Sibiului. Ear' se bătea o armată cu o garnisoană. Pe la 4 oare după amăzi armata de viteji a biruit garnisoana Rușilor și a împins-o la Tâlmăciu.

Lüdgers însă n'a ținut „na lea“ și „se mergem la Brașov“, ci în marșuri forțate a venit spre Sibiu.

Când a ajuns Bem dinaintea Sibiului, Lüdgers era în Mediaș și în ziua următoare în făcutul zilei a fost cavaleria cu artileria ei pe hotarul Șurei-mari și a dat cu vre-o trei salve

de tunuri lui Bem de scire, că e aci. Mai târziu a sosit și cealaltă trupă.

În 6 Aug. n. dimineața pe la 6 oare s'a început lupta în hotarul Șurei-mari. Adevărate bătălie n'a ținut mai mult de șapte oare. Tunurile însă au amușit numai târziu după amăzi între Turnișor și Cristian, când armată ungurească nu mai era, pentru-că căta nu era moartă și incapabilă de luptă, era înprăsciată în toate părțile, ear' Bem a scăpat prin părul dintre fabrica de stearin și casa pelarului Moefert din strada Turnului.

Trăsura lui Bem, adjutantul lui și corespondența lui au cădut în mâinile Rușilor.

Aceștia, după-ce sciau cum se învingă, sciau și exploata învingerea, ceea-ce Puchner nu scia sau nu vrea să scie.

Și cu aceasta, cât pentru Transilvania, în adevăr, s'a terminat „alungarea monstrului“, însă nu pe care îl înțelege „representantul“ țerii Blasiu Orbán.

Credem, că cetitorii și din ceea-ce au putut afla din schiță aruncată așa cam în fugă pe hârtie, vor ave o idee despre valoarea virtuții militare, la care deputatul Blasiu Orbán cu atăta emfază și într'un mod insolent și-a permis a face alusiune.

Bietul om, el scie, că sîntem într'un stat cu un guvern, care trăiesc din șovinism, și a cugetat, că își poate permite ce va vré.

Dar' bine e și așa. Și în chipul acesta e bine să ne cunoaștem Pappenheimer-ii noștri.

PIANURI ALESE

— conține negustoria de pianuri —

Heldenberg
ÎN SIBIIU.

Piano mare, piano mic, mignon si pianino.

Toate pianurile le dau cu mult mai ieftin, decum le-ar pute cumpăra direct ori-și-care negustor; prelungă aceasta numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare nu probat numai prin unul ce cântă pe pian. Pentru judecarea unei construcții nede-fectuoase dela un pian, prelungă a pute cânta, se mai recer și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme nefinseminate o fabrică anume pentru provincie și o laudă în liniște prin agenți de deosebite branșe, nu se furnisează.

[858] 6—10

Garantă de mai mulți ani se înțelege de sine.

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai noue ghete (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghete bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neintrecutei mele alifi de bătături și asupra excelentei alifi de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt							
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena		11.—	3.40	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa mică			2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare			2.38	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș			3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brasov	1.55		10.17		Arad	3.53	5.26		Șibot	1.01	4.43		Ocna			3.41	6.17		
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54	7.07		{	2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu			4.18	6.40		
Vărad-Velence	2.30	7.11	9.18	2.11	Apatia	2.47	5.37	7.44			Glogova	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.03	5.47							
Fugyi-Vásár ely			9.27	2.19	Ágostonfalva		6.15	8.09		Gyorok	3.37	5.05	6.43	Deva	2.52	6.27					7.35	9.50		
Mező-Telgd	3.—	7.41	10.21	2.55	Homorod	3.56	7.31	9.07		Pauliș	4.05	5.17	6.55	Branielca	3.23	6.54					8.02	10.14		
Rév	3.31	8.16	11.38	3.38	Hășfalău		9.09	10.34		Radna-Lipova	4.27	5.38	7.14	Ilia	3.55	7.20					8.30	10.40		
Bratca			12.16	4.01	Sighișoara	5.28	9.33	10.20		Conop		6.05	7.46	Gurasada	4.04	7.32					9.05	11.10		
Bucia			12.54	4.23	Elisabetopol	5.57	10.02	11.09		Bérsava		6.23	7.57	Zam	4.44	8.03					9.34	11.35		
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Mediaș	6.19	11.04	11.36		Soborșin		7.20	8.42	Soborșin	5.31	8.38								
Huiedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copșa mică	6.34	11.24	11.19		Zam		7.55	9.11	Bérsava	6.27	9.27								
Stana			3.40	5.40	Micksasa	6.35	11.39	12.15		Gurasada		8.26	9.39	Conop	6.47	9.46								
Aghirș			4.15	6.12	Blaj	7.09	12.30	12.43		Ilia		8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.37	Cucerdea			3.05	10.20		
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel		12.45	12.55		Branielca		9.11	10.13	Pauliș	7.43	10.34	6.0	Cheța			3.35	10.50		
Nădășel	5.49		4.56	6.38	Teiuș	7.42	1.18	1.07		Deva		9.42	10.37	Gyorok	7.59	10.50	6.44	Ludoș			3.51	11.11		
Ciuj	6.02	10.35	5.26	6.56	Alud	8.05	2.18	2.11		Simeria (Piski)		9.59	10.53	Glogova	8.28	11.16	7.27	M-Bogat			4.06	11.20		
Apahida	6.14	11.02		7.17	Vințul de sus		2.48	2.33		Orăștia	11.—	11.39		Arad	8.42	11.30	7.44	Cipeu-Iernut			4.43	11.37		
Ghirș	7.21	11.28		7.48	Uioara		2.56	2.40		Șibot	11.29	12.01		Szolnok	9.20	12.05		Kereș-Sz.-Pál			4.58	12.12		
Cucerdea	7.52	12.4	10.04	8.13	Cucerdea	8.32	3.14	2.46		Vințul de jos	12.02	12.29		Budapesta	2.21	5.10		Nireșten			5.21	12.36		
Uioara		1.34	10.12	8.13	Ghirș	9.—	4.01	3.27		Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Viena	6.—	8.15		Oșorheiu			5.40	12.55		
Vințul de jos		1.42	10.14	8.13	Apahida	10.21	5.28	4.47		Teiuș	9.54	1.06	1.24			1.40	6.05	Reghinul-săs.			6.—	4.58		
Aimn	8.21	2.07	11.31	8.13	Ciuj	10.41	6.45	5.37													7.35	7.—		
Teiuș	8.38	2.26	11.34	8.13	Nădășel		7.06	8.36		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)										
Crăciunel		3.11	12.29	8.13	Ghirbău		7.22	9.02		Simeria	6.47	11.54		Petroșeni	9.36	4.26		Reghinul-săs.			8.25	8.—		
Blaj	9.18	3.24	1.10	8.13	Aghirș		7.37	9.32		Streiu	7.40	12.37		Banița	10.17	5.12		Oșorheiu			10.—	9.49		
Micksasa		3.54	1.30	8.13	Stana		8.03	10.11		Hațeg	8.51	1.28		Crivadia	10.58	5.55		Nireșten			6.45	12.15		
Copșa mică	9.36	4.09	2.14	8.13	Huiedin	11.54	8.24	10.51		Pui	10.02	2.23		Pui	11.42	0.41		Cipeu-Iernut			7.05	12.35		
Mediaș	10.08	4.39	2.54	8.13	Ciucia	12.24	9.04	12.16		Crivadia	11.02	3.11		Hațeg	12.23	7.26		M-Bogat			7.28	12.58		
Elisabetopol	10.32	5.11	3.36	8.13	Bucia		9.20	12.50		Banița	12.30	3.58		Streiu	1.12	8.14		Ludoș			7.50	1.19		
Sighișoara	11.07	5.45	4.07	8.13	Bratca		9.37	1.19		Petroșeni	12.30	4.25		Simeria	1.51	8.50		Cheța			8.23	1.49		
Hășfalău		6.12	4.07	8.13	Rév	1.03	9.56	7.51										Cucerdea			8.31	2.02		
Homorod		7.32	5.54	8.13	Mező-Telgd	1.29	10.20	8.17		Arad—Timișoară				Timișoară—Arad							9.12	2.18		
Ágostonfalva		8.17	6.39	8.13	Fugyi Vászár hely		10.47	3.36		Arad	6.12	4.12		Timișoară	6.25	1.15					9.44	2.46		
Apatia	1.20	8.37	7.13	8.13	Vărad-Velence		10.57	3.52		Aradul nou	6.36	4.38		Mercizfalva	7.19	2.04								
Feldioara	1.40	9.06	7.45	8.13	Oradea-mare	1.54	11.04	8.42		Németh-Ságh	7.01	5.01		Orcizfalva	7.46	2.26								
Brasov	2.14	9.45		8.13	P. Ladány	2.04	11.19	8.47		Vinga	7.30	5.29		Vinga	8.15	2.56								
Timiș	2.34				Szolnok	3.20	1.19	10.08		Orcizfalva	7.55	5.47		Németh-Ságh	8.36	3.13								
Predeal	3.17				Budapesta	5.—	3.31	11.51	11.51	Mercizfalva	8.13	6.04		Ara 1 nou	9.11	3.51								
București	3.49				Viena	7.15	6.30	1.55	9.51	Timișoară	9.04	6.54		Arad	9.27	4.05								
*) Circulează numai până în 15 Noemvrie c. n.						1.40	1.40	7.15						Ghirș—Turda										
										Ghirș	9.33	4.19		Turda	8.29	3.19								
										Turda	9.54	4.41		Ghirș	8.50	3.40								
										Sighișoară—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoară										
										Sighișoară	6.00			Odorheiu	6.—									
										Odorheiu	9.12			Sighișoară	8.54									

Murăș-Ludoș—Bistrița			Bistrița—Murăș-Ludoș		
Murăș-Ludoș		4.30	Bistrița		
Tagu-Budatelic		7.27	Tagu-Budatelic		6.49
Bistrița		11.—	Murăș-Ludoș		9.23

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte

Simeria (Piski)—Uniedoară			Uniedoară—Simeria (Piski)		
Simeria (Piski)		2.18	Uniedoară		9.03
Cerna		2.39	Cerna		9.66
Uniedoară		3.04	Simeria (Piski)		10.14